

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Habacvc Propheta

Habakuk

Argentorati, 1526

VD16 B 3952

Quousq[ue] Domine clamabo & non exaudies. Quousque uociferabor ad te, super iniuria[m], & non auxiliaberis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35974

Quousq; Domine clamabo & non
exaudies? Quousque uociferabor ad
te, super iniuriã, & non auxiliaberis?

Hic & culpam & populi delicta, ob quæ diuinam
super illos animaduersionem, uenire necessariũ esset,
orditur. Orditur autẽ uehementi exclamatione, ac pre-
catione ad Deum, ac si succenseret ideo Deo, quod tam
diu ad peccatum connueat, admittatq; , secure adeo se
se excusare homines. Perinde atq; dicat. Multum uobis
quidem prædico, sed nihil iuuat. Verbum meum spre-
tum est, neq; quisquam se corrigit, sed potius ad dete-
rius permutatur. Quare quo me uertam, nescio, nisi
ut tibi conquerar. Tu uero talem te geris, quasi nec ui-
deres nec audires me. Quæ non ideo proponit Habac-
cuc, quod cum Deo uel delitiget uel contendat, quem-
admodum uerba ferè sonant. Verum enim uero, ut
per hæc attonitum reddat populum, & ad innouatio-
nem uitæ alliciat, demonstratq; , quàm iure, ira ista si-
ue onus, illis certissime impendeat. cum nullius planè
concionis, interminationis, exhortationis, nullius de-
niq; orationis, aduersum illos factæ, cura tangantur.
Quo simul indicat, quod uehementer in redarguendo
populo, in suis concionibus, institerit, multaque ideo
molitus sit, sed nullum sermonibus suis inuentum lo-
cum. Deinde, quod multa sollicitudine, & angustia,
populi nomine, uratur, futuræ tum ultionis, tum degra-
nationis

ANNOTATIONES.

uationis causa, lubenter anticipaturus poenam, & ab eadem liberaturus iudeos. Hi uero utrumque nihilum curant neque credunt instare onus, nec à peccatis desistere, peccatorum in morem, auent. ut quamdiu non sentiant, non credant, quantumuis uel minis, uel correptionibus impetantur.

Quare permittis, ut uideam ærumnam & laborem? Quare rapinam ac temeritatem circum me demonstras?

Videmus hic de Iudaico eum populo loqui, neque dum de rege Babylonis sermonem eius esse. Queritur enim quàm in malo sint, res terra, statu, quod pessima circa eam facinora contingant, ad quæ tamen conuiuendum illi sit, quandoquidem prohibere non possit. quare prædicationis illum tædet, ut optimum quenq;, qui lubens anteuertere supplicium cupiat, ac pios reddere mortales molitur. Vbi enim animaduertit, omnino nihil è concione sua fructus pro manare, sed planè deterius fieri, poenitet eum ferè prædicationis, nec tamen potest, nec audet, propter electos aliquot ommittere. Atq; hoc in nostri nobis tum consolationem, tum exhortationē scriptum est, ut ne rarū aut mirū uideatur, si pauca ex doctrina nostra, uitam suam corrigant, sed magis in deterius prolabantur. Pleriq; enim omnes ferè concionatores, præsertim neophyti, dum primū ex ustrina procedunt, arbitrantur, protius